

32001R2529

2001 12 22

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 341/3

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2529/2001**2001 m. gruodžio 19 d.****dėl bendro avienos ir ožkienos rinkos organizavimo**

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 36 ir 37 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Nuostatos dėl bendro avienos ir ožkienos rinkos organizavimo buvo priimtos daugelyje reglamentų. Dėl aiškumo šiuos reglamentus reikėtų panaikinti ir pakeisti nauju reglamentu. Tarybos reglamentai: 1980 m. spalio 14 d. (EEB) Nr. 2644/80, nustatantis bendrąsias intervencines taisykles avienos ir ožkienos sektoriuje ⁽⁴⁾, 1989 m. gruodžio 12 d. (EEB) Nr. 3901/89, apibrėžiantis sunkioms skerdenoms penimus ėriukus ⁽⁵⁾, 1990 m. gegužės 14 d. (EEB) Nr. 1323/90, nustatantis specialią pagalbą avininkystei ir ožkininkystei tam tikrose Bendrijos mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse ⁽⁶⁾, 1990 m. lapkričio 27 d. (EEB) Nr. 3493/90, nustatantis bendrąsias priemonių avienos ir ožkienos gamintojams taisykles ⁽⁷⁾, 1991 m. vasario 5 d. (EEB) Nr. 338/91, nustatantis Bendrijos standartinę šviežių arba šaldytų avių skerdenų standartinę kokybę ⁽⁸⁾ ir 1998 m. lapkričio 3 d. (EB) Nr. 2467/98 dėl bendro avienos ir ožkienos rinkos organizavimo ⁽⁹⁾ pakeičiami naujomis nuostatomis šiame reglamente, todėl turėtų būti panaikinti.
- (2) Bendras žemės ūkio rinkų organizavimas gali būti įvairių formų, priklausomai nuo produkto.
- (3) Siekiant įgyvendinti Sutarties 33 straipsniu nustatytus tikslus, ypač rinkos stabilumą ir konkrečios žemės ūkio bendruomenės tinkamą gyvenimo lygį, būtina numatyti

tam tikras pasiūlos pagal rinkos reikalavimus sureguliuojamą lengvinančias priemones. Turėtų būti numatyta galimybė taikyti vidaus rinkos priemonės, pirmiausia priemoną avienos ir ožkienos gamintojams ir privataus auginimo schemą.

- (4) Nustatant priemonos gamintojams dydį, reikia atsižvelgti į skirtingas gamybos sistemų specializacijas Bendrijoje. Priemonos už vedekles turėtų būti suteikiamos augintojams specifinėse vietovėse, kuriose ožkininkystė daugiausia plėtojama ožkienai gaminti, o ožkų ir avių auginimo metodai yra panašaus pobūdžio.
- (5) Reikėtų taip pat numatyti galimybę išmokėti papildomą priemoną augintojams tuose rajonuose, kur avininkystė ir ožkininkystė yra tradicinė veikla arba daug prisideda plėtojant kaimo ekonomiką. Išmokėti papildomą priemoną reikėtų tik tiems augintojams, kurių ūkiuose bent 50 % dirbamosios žemės yra mažiau išsivysčiusiuose regionuose, kaip nustatyta pagal 1999 m. gegužės 27 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1257/1999 dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai ir iš dalies pakeičiantis bei panaikinant tam tikrus reglamentus ⁽¹⁰⁾.
- (6) Administraciniais tikslais palanku, kad anksčiausia priemonų mokėjimo data sutaptų su biudžetinių metų pradžia. Siekiant norimo ekonominio poveikio, priemonas reikia suteikti per tam tikrus laikotarpius.
- (7) Būtina numatyti galimybę pakeisti priemonų dydžius atsižvelgiant į gamybos, produktyvumo ir rinkų plėtrą.
- (8) Siekiant išvengti gamybos skatinimo ir didesnių išlaidų, tikslinga išlaikyti individualias ribas augintojams. Bendras teisių į priemokas kiekvienoje valstybėje narėje skaičius turėtų būti nustatytas remiantis jau nustatytais lygiais.

⁽¹⁾ OL C 213 E, 2001 7 31, p. 275.

⁽²⁾ 2001 m. spalio 25 d. pareikšta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ 2001 m. spalio 17 d. pareikšta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽⁴⁾ OL L 275, 1980 10 18, p. 8.

⁽⁵⁾ OL L 375, 1989 12 23, p. 4. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1266/95 (OL L 123, 1995 6 3, p. 3).

⁽⁶⁾ OL L 132, 1990 5 23, p. 17. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 193/98 (OL L 20, 1998 1 27, p. 18).

⁽⁷⁾ OL L 337, 1990 12 4, p. 7. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2825/2000 (OL L 328, 2000 12 23, p. 1).

⁽⁸⁾ OL L 41, 1991 2 14, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2536/97 (OL L 347, 1997 12 18, p. 6).

⁽⁹⁾ OL L 312, 1998 11 20, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1669/2000 (OL L 193, 2000 7 29, p. 8).

⁽¹⁰⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 80.

- (9) Iš naujų augintojų ir iš jau esamų augintojų, kurių individualios ribos dėl įvairių priežasčių neatitinka pasikeitusios padėties jų bandose, nereikėtų atimti teisės gauti priemoną. Todėl reikėtų numatyti nacionalinių rezervų panaudojimą ir administravimą laikantis Bendrijos kriterijų. Dėl tos pačios priežasties teisių į priemokas perdavimui neperduodant susijusio ūkio turėtų būti taikomos taisyklės, pagal kurias dalies perduodamų teisių atsiskaitoma be kompensacinės išmokos, ir jos perduodamos į nacionalinį rezervą.
- (10) Siekiant leisti gamintojams ribotą laiką sumažinti gamybą, valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė laikinai perduoti teises į priemokas.
- (11) Siekiant užtikrinti tokios gamybos palaikymą, ypač vietovėse, kur tokia gamyba yra svarbi vietinei ekonomikai, reikėtų nustatyti ryšį tarp jautriųjų zonų ar rajonų ir avininkystės bei ožkininkystės.
- (12) Avininkystės ir ožkininkystės sąlygos bei augintojų pajamos skirtingose Bendrijos gamybos vietovėse labai skiriasi. Todėl tikslinga numatyti lanksčią struktūrą papildomoms Bendrijos išmokoms valstybėms narėms, nustatomoms ir vykdomoms nuolatinių bendrųjų sumų ribose ir pagal tam tikrus bendruosius kriterijus siekiant atitinkamai reaguoti į sektoriaus struktūrinius ir gamtinius skirtumus bei skirtingus poreikius. Bendros sumos turėtų būti valstybėms narėms paskirstytos remiantis jų išmokėtų išmokų dalimi. Bendraisiais kriterijais siekiama, *inter alia*, neleisti, kad papildomomis išmokomis būtų sudarytos sąlygos diskriminaciniam poveikiui atsirasti, ir visiškai atsižvelgti į atitinkamus daugiašalius Bendrijos išipareigojimus. Visų pirma ypač svarbu, kad valstybės narės būtų įpareigosotos veikti išimtinai remdamosi objektyviais kriterijais, besąlygiškai kreipti dėmesį į vienodo traktavimo koncepciją ir vengti rinkos bei konkurencijos iškreipimų.
- (13) Intervencinės priemonės įgyja privataus saugojimo paramos formą, kuri mažiausiai veikia įprastą produktų pardavimą. Siekiant užtikrinti tinkamą tokios pagalbos taikymą, Komisija turėtų būti išsamiai informuojama apie avienos ir ožkienos kainas bendrojoje rinkoje.
- (14) Paprastai, kai užtikrinami tam tikri rinkos kainų kriterijai, sprendimą suteikti privataus saugojimo pagalbą reikėtų priimti konkurso tvarka. Tačiau privataus saugojimo pagalbą galima padaryti efektyvesnę, jeigu pagalbos suma būtų nustatyta iš anksto, kad būtina skubiai imtis privataus saugojimo dėl ypač sunkios rinkos padėties vienoje ar keliose kainų teritorijose. Todėl reikia leisti Komisijai iš anksto nustatyti pagalbos dydį, jeigu susiklostė tokia rinkos padėtis, net jeigu nesilaikoma konkrečių rinkos kainų kriterijų.
- (15) Prekybos priemonės kartu su kainų priemonėmis, priemonės ir intervencinės priemonės, taip pat importo muitų sistema turėtų tarnauti tam, kad būtų stabilizuota Bendrijos rinka.
- (16) Kompetentingos institucijos turėtų nuolatos stebėti prekybos plėtrą siekdamos įvertinti rinkos plėtrą ir, kai būtina, galimą šiame reglamente numatytą priemonių taikymą. Tuo tikslu turėtų būti numatyta galimybė išduoti importo licencijas ir tam tikrais atvejais atitinkamas eksporto licencijas, suteikiančias garantiją, kad sandoriai, kuriems atlikti buvo prašyta licencijų, bus įvykdyti.
- (17) Siekiant užkirsti kelią arba neutralizuoti neigiamą poveikį Bendrijos rinkoje dėl tam tikrų žemės ūkio produktų importo, vieno ar kelių tokių produktų įvežimui turi būti taikomi papildomi importo muitai, jeigu tam tikros sąlygos yra įvykdomos.
- (18) Esant tam tikroms sąlygoms, yra tikslinga suteikti Komisijai teisę skirti ir administruoti tarifines kvotas pagal tarptautinius susitarimus, sudarytus laikantis Sutarties, arba pagal kitus Tarybos aktus.
- (19) Be to, tinkamam pirmiau apibūdintos sistemos veikimui reikiamu mastu užtikrinti reikėtų numatyti visišką arba dalinį draudimą naudoti Bendrijos viduje arba už jos ribų produkcijos perdirbimo priemones, kai padėtis rinkoje to reikalauja.
- (20) Taikant muito mokesčių priemones, galima atsisakyti be visų kitų apsaugos priemonių prie išorinių Bendrijos sienų. Tačiau išimtinėms aplinkybėmis bendrų kainų ir muito mokesčių mechanizmo gali neužtekti. Tokiais atvejais siekiant išvengti, kad Bendrijos rinka neliktų neapsaugota nuo pasekminių sutrikdymų panaikinus importo kliūtis, Bendrijai turėtų būti leista nedelsiant imtis visų reikiamų priemonių. Šios priemonės turi atitikti Bendrijos išipareigojimus, įskaitant jos tarptautinius išipareigojimus.
- (21) Turi būti taip pat imamasi priemonių, kai žymus kainų pakilimas ar kritimas sutrikdo arba gresia sutrikdyti Bendrijos rinką.

- (22) Laisvo judėjimo apribojimai pritaikius priemones, skirtas užkirsti kelią gyvulių ligų plitimui, gali sukelti rinkos sunkumų vienoje ar keliose valstybėse narėse. Siekiant ištaisyti tokią padėtį, gali prireikti įvesti išskirtines rinkos paramos priemones.
- (23) Tam tikros pagalbos suteikimas sukeltų pavojų tinkamam bendromis kainomis pagrįstos vieningos rinkos veikimui. Todėl avienai ir ožkiai turėtų būti taikomos valstybės pagalbą reglamentuojančios Sutarties nuostatos.
- (24) Priemonės šiam reglamentui įgyvendinti turėtų būti priimanamos laikantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyvos 1999/468/EB, nustatančios Komisijai suteiktą įgyvendinimo įgaliojimų vykdymo tvarką⁽¹⁾.
- (25) Dėl valstybių narių patirtų išlaidų vykdant įsipareigojimus pagal šį reglamentą taikomas 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1258/1999 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo⁽²⁾.
- (26) Kyla susirūpinimas dėl avininkystės ir ožkininkystės poveikio aplinkai tam tikruose Bendrijos regionuose. Remdamasi įgyta patirtimi Komisija turėtų parengti atskaitą šia tema, jeigu būtina, kartu su pasiūlymais.
- (27) Perėjimas nuo priemonių pagal Reglamentą (EB) Nr. 2467/98 prie šiame reglamente numatytų priemonių gali sukelti sunkumų, kurie šiuo reglamentu neišsprendžiami. Siekiant išspręsti tokius sunkumus, Komisijai turėtų būti leista priimti pereinamojo laikotarpio priemones. Komisija taip pat turėtų būti įgaliota spręsti konkrečias praktines problemas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Bendrą avienos ir ožkieno rinkos organizavimą sudaro vidaus rinkos sistema ir prekybos sistema, kurios taikomos tokiems produktams:

KN kodas	Aprašymas
a)	0104 10 30 Ėriukai (iki vienerių metų)
	0104 10 80 Gyvos avys, išskyrus grynaveisles ir ėriukus
	0104 20 90 Gyvos ožkos, išskyrus grynaveisles
	0204 Šviežia, atšaldyta ar sušaldyta aviena ar ožkiena
	0210 99 21 Aviena ar ožkiena su kaulais, sūdyta, sūryme, džiovinta ar rūkyta
	0210 99 29 Aviena ar ožkiena be kaulų, sūdyta, sūryme, džiovinta ar rūkyta
b)	0104 10 10 Gyvos avys – grynaveislės
	0104 20 10 Gyvos ožkos – grynaveislės
	0206 80 99 Švieži ar atšaldyti valgomi avių ir ožkų subproduktai, išskyrus skirtus farmacijos produktų gamybai
	0206 90 99 Sušaldyti valgomi avių ir ožkų subproduktai, išskyrus skirtus farmacijos produktų gamybai
	0210 99 60 Valgomi avių ir ožkų subproduktai, sūdyti, sūryme, džiovinti ar rūkyti
ex	1502 00 90 Avių ir ožkų riebalai, išskyrus žymimus 1503 kodu
c)	1602 90 72 Kita paruošta ar konservuota nevirta avių ir ožkų mėsa ar subproduktai; virtos ir nevirtos mėsos ar subproduktų mišiniai
d)	1602 90 76 Kita paruošta ar konservuota avių ir ožkų mėsa ar subproduktai, išskyrus nevirtą ar mišinius
	1602 90 78

I ANTRAŠTINĖ DALIS

VIDAUS RINKA

2 straipsnis

Siekiant skatinti prekybinių ir jungtinių prekybinių organizacijų veiklą lengvinant pasiūlos suderinimą su rinkos reikalavimais, galima imtis šių Bendrijos priemonių dėl 1 straipsnyje išvardytų produktų:

a) priemonės avininkystei ir ožkininkystei gerinti;

b) priemonės skatinant geresnį gamybos organizavimą, perdirbimą ir prekybą;

c) priemonės kokybei gerinti;

d) priemonės, padedančios atlikti trumpalaikes ir ilgalaikes prognozes remiantis taikomomis gamybos priemonėmis;

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

⁽²⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 103.

e) priemonės, palengvinančios rinkos kainų tendencijų registravimą.

Bendrosios taisyklės dėl šių priemonių priimamos Sutarties 37 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

I SKYRIUS

TIESIOGINĖS IŠMOKOS

3 straipsnis

Šioje antraštinėje dalyje vartojami tokie apibrėžimai:

- a) „gamintojas“ – individualus ūkininkas, fizinis ar juridinis asmuo arba grupė fizinių ar juridinių asmenų, nepriklausomai nuo nacionalinių įstatymų numatyto tokios grupės ar jos narių juridinio statuso, kurio ūkis yra Bendrijos teritorijoje ir kuris užsiima avių ar ožkų auginimu;
- b) „ūkis“ – visi gamybos vienetai, kuriems vadovauja gamintojas ir kurie yra vienos valstybės narės teritorijoje;
- c) „avelė“ – bet kurios avių rūšies patelė, kuri bent vieną kartą ėriavosi arba yra bent vienerių metų amžiaus;
- d) „vedeklė“ – bet kurios ožkų rūšies patelė, kuri bent vieną kartą vedė ožiukus arba yra bent vienerių metų amžiaus.

1 skirsnis

Avelės ir vedeklės priemoka

4 straipsnis

1. Savo ūkyje avelės laikantis gamintojas pateikęs paraišką gali gauti priemoną už avelių laikymą (avelės priemoka).

2. Savo ūkyje vedekles laikantis augintojas pateikęs paraišką gali gauti priemoną už vedeklių laikymą (ožkos priemoka). Ši priemoka suteikiama specifinių vietovių augintojams, kur gamyba atitinka šiuos du kriterijus:

- 1) ožkų auginimas daugiausia nukreiptas į ožkienos gamybą;
- 2) ožkų ir avių auginimo būdai savo pobūdžiu yra panašūs.

Tokių vietovių sąrašas sudaromas 25 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

3. Avelės priemoka ir ožkos priemoka gamintojui, išmokama metinių išmokų forma, suteikiama kartą per kalendorinius metus už kiekvieną tinkamą gyvulį neviršijant individualių ribų. Minimalų gyvulių skaičių, už kuriuos pateikiama paraiška priemonai gauti, nustato valstybė narė. Šis minimalus skaičius yra ne mažesnis kaip 10 ir ne didesnis kaip 50.

4. Priemokos suma už vieną avelę yra 21 euras. Tačiau gamintojams, kurie parduoda avių pieną ar iš avių pieno pagamintus produktus, priemoka už vieną avelę yra 16,8 euro.

5. Priemokos suma už vieną ožką yra 16,8 euro.

6. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 25 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

2 skirsnis

Papildoma priemoka

5 straipsnis

1. Papildoma priemoka išmokama gamintojams vietovėse, kur avininkystė ir ožkininkystė yra tradicinė veikla arba turi žymią įtaką kaimo ekonomikai. Tokias vietas nustato valstybės narės. Bet kuriuo atveju papildoma priemoka suteikiama tik tokiam gamintojui, kurio ūkyje bent 50 % dirbamosios žemės sudaro mažo našumo žemė, nustatyta pagal Reglamentą (EB) Nr. 1257/1999.

2. Papildoma priemoka taip pat suteikiama gamintojui, kuris taiko sezoninį gyvulių pervarmą į naujas ganyklas, su sąlyga, kad:

- a) mažiausiai 90 % gyvulių, už kuriuos pateikta paraiška priemonai gauti, ganomi bent 90 dienų iš eilės tinkamame plote, nustatytame laikantis šio paragrafo 1 dalies, ir
- b) ūkio sodyba yra tiksliai apibrėžtoje geografinėje vietovėje, valstybės narės priskirtoje vietovėms, kuriose sezoninis gyvulių pervarmas į naujas ganyklas yra tradicinis avių ir (arba) ožkų auginimo būdas, ir kad tokie gyvulių pervarmai yra būtini dėl pašaro stokos sezoninio gyvulių pervarmyimo į naujas ganyklas laikotarpiu.

3. Papildomos priemokos suma yra 7 eurai už vieną avelę ir vieną vedeklę. Papildoma priemoka suteikiama tomis pačiomis sąlygomis, kokios nustatytos suteikiant avelės ir ožkos priemokas.

4. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 25 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

3 skirsnis

Bendrosios nuostatos

6 straipsnis

1. Priemokos gamintojams išmokamos remiantis avelių ir (arba) vedeklių skaičiumi, laikomų jų ūkiuose minimalų laikotarpį, kuris nustatomas 25 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

Išmokos suteikiamos, kai tik atliekami 1992 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 3508/92, nustatančiu tam tikrų Bendrijos pagalbos schemų administravimo ir kontrolės sistemą⁽¹⁾, numatyti patikrinimai, bet ne anksčiau kaip kalendorinių metų, už kuriuos buvo pateiktos paraiškos, spalio 16 d. ir ne vėliau kaip kitų kalendorinių metų kovo 31 d.

⁽¹⁾ OL L 355, 1992 12 5, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 495/2001 (OL L 72, 2001 3 14, p. 6).

2. Kai naujas taisyklės dėl avių ir ožkų identifikavimo ir registravimo numatantis reglamentas bus taikomas, norint įgyti teisę gauti priemoką, gyvuliai turės būti identifikuoti ir registruoti pagal šias taisykles.

7 straipsnis

Priemokų sumos gali būti keičiamos atsižvelgiant į gamybos, produktyvumo ir rinkų plėtrą Sutarties 37 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

4 s k i r s n i s

Individualūs apribojimai

8 straipsnis

1. 2002 m. sausio 1 d. individuali riba vienam gamintojui pagal 2 ir 3 dalis yra lygi teisių į priemokas skaičiui, kurį jis turėjo 2001 m. gruodžio 31 d., laikantis atitinkamų Bendrijos taisyklių.

2. Valstybės narės imasi reikalingų priemonių užtikrinti, kad nuo 2002 m. sausio 1 d. teisių į priemokas suma jų teritorijoje neviršytų I priede nustatytų nacionalinių ribų ir kad 10 straipsnyje minimi nacionaliniai rezervai būtų išlaikyti.

3. Jeigu taikant 2 dalyje nustatytas priemones prireikia sumažinti individualias gamintojams nustatytas ribas, toks sumažinimas atliekamas be kompensacinių išmokų ir nustatomas remiantis objektyviais kriterijais.

Tokiems kriterijams priskiriama:

- a) koeficientas, pagal kurį gamintojai naudojo savo individualias ribas trejų ataskaitinių metų laikotarpiu iki 2001 metų;
 - b) konkrečios natūralios aplinkybės arba taikomos baudos, dėl kurių mažiausiai vienerius ataskaitinius metus priemoka nemokama arba mokama sumažinta priemokos suma;
 - c) papildomos ypatingos aplinkybės, turinčios tokią poveikį, kad mažiausiai vienerius ataskaitinius metus mokėtos išmokos neatitinka faktinės ankstesniais metais nustatytos padėties.
4. Teisės į priemokas, kurios buvo panaikintos pagal 2 dalį, yra panaikinamos.
5. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 25 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

9 straipsnis

1. Kai gamintojas parduoda ar kitaip perleidžia savo ūkį, jis gali perduoti visas savo teises į priemokas asmeniui, perimančiam jo ūkį.

2. Gamintojas gali taip pat visiškai arba iš dalies perduoti savo teises kitiems gamintojams neperleisdamas savo ūkio.

Jeigu teisės perleidžiamos neperleidžiant ūkio, dalis teisių į priemokas, bet ne daugiau kaip 15 %, neatlygintinai perleidžiama valstybės narės, kurioje yra ūkis, nacionaliniam rezervui nemo-kamai perskirstyti.

Valstybės narės gali įsigyti teises į priemokas iš gamintojų, kurie savanoriškai sutinka visiškai ar iš dalies perleisti savo teises. Tokiu atveju mokėjimai už tų teisių įsigijimą gali būti tokiems gamintojams atliekami iš nacionalinių biudžetų arba, kaip numatyta, pagal 11 straipsnio 2 dalies penktą įtrauką.

Nukrypstant nuo 1 dalies ir esant pateisinamoms aplinkybėms, valstybės narės gali numatyti, kad ūkį parduodant ar kitaip jį perleidžiant teisių perdavimą atlieka nacionalinio rezervo tarpininkas.

3. Valstybės narės gali imtis reikiamų priemonių siekdamos išvengti, kad teisės į priemokas nebūtų perleidžiamos iš jautriųjų zonų arba regionų, kuriuose avininkystė yra ypač svarbi vietos ekonomikai.

4. Valstybės narės iki savo pačių nustatytos datos gali leisti laikinai perleisti dalį tų teisių į priemokas, kurių jas turintis gamintojas neketina panaudoti.

5. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 25 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

Šiose išsamiose taisyklėse pirmiausia numatomos:

- a) nuostatos, leidžiančios valstybėms narėms spręsti specifines problemas, susijusias su gamintojų, kurie nėra savininkai tų žemių, kur yra jų ūkiai, teisių į priemokas perleidimu, ir
- b) specifinės taisyklės dėl minimalaus skaičiaus, kuris gali būti dalinio perleidimo objektu.

10 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė išlaiko nacionalinį teisių į priemokas rezervą.

2. Bet kurios pagal 9 straipsnio 2 dalį ar kitas Bendrijos nuostatas panaikintos teisės į priemokas grąžinamos į nacionalinį rezervą.

3. Valstybės narės gali paskirstyti teises į priemokas gamintojams neperžengdamos savo nacionalinių rezervų ribų. Skirstydamos jos visų pirma suteikia pirmenybę naujai atvykusiems, jauniems ūkininkams ar kitokią pirmenybę turintiems gamintojams.

4. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, visų pirma taisyklės dėl nepanaudotų teisių į priemokas perleidimo ir perpaskirstymo, priimamos 25 straipsnio 2 dalyje minima tvarka.

II SKYRIUS

PAPILDOMOS IŠMOKOS

11 straipsnis

1. Valstybės narės kasmet skiria papildomas išmokas, kurios siekia II priede nustatytas bendras sumas.

Valstybės narės gali nuspręsti papildyti II priede nustatytas bendras sumas sumažindamos 4 straipsnyje nustatytą išmokų sumas. Sumų sumažinimas, kurį galima taikyti regionams, neturi viršyti vieno euro.

Išmokos mokamos kartą per metus laikantis objektyvių kriterijų, pirmiausia įskaitant atitinkamas gamybos struktūras ir sąlygas tokiu būdu, kad būtų užtikrintas vienodų sąlygų taikymas gamintojams bei išvengta rinkos ir konkurencijos iškreipimų. Išmokos išmokamos per 6 straipsnyje numatytą laikotarpį. Be to, tokios išmokos nėra siejamos su rinkos kainų svyravimais. Jas galima paskirstyti pagal regionus.

2. Išmokas visų pirma gali sudaryti:

- išmokos gamintojams, užsiimantiems ypač su kokybe susijusiomis specifinėmis gamybos rūšimis, svarbiomis vietinei ekonomikai arba aplinkos apsaugai,
- 4 straipsnyje nustatytos priemokos padidinimas. Papildomoms sumoms gali būti taikomi gyvulių tankumo ploto vienetų reikalavimai, kuriuos nustato valstybė narė pagal vietines sąlygas,
- parama gamintojų ūkių restruktūrizacijai arba gamintojų organizacijų plėtrai,
- už kiekvieną pašarų ploto hektarą suteikiama išmoka už plotą, kurią gali gauti gamintojas konkrečiais kalendoriniais metais, bet tais metais daugiau neprašoma išmokų pagal paramos tam tikrų lauko kultūrų auginimo sistemą, sausųjų pašarų pagalbos sistemą ir kitų daugiamečių ar sodininkystės augalų Bendrijos pagalbos schemas,

II ANTRAŠTINĖ DALIS

PREKYBA SU TREČIOSIOMIS ŠALIMIS

13 straipsnis

1. Importuoti į Bendriją arba iš jos eksportuoti bet kuriuos 1 straipsnyje išvardytus produktus gali būti teikiamos importo arba eksporto licencijos.

Importo ir eksporto licencijos galioja visoje Bendrijoje.

Licencijas valstybės narės išduoda bet kuriam paraiškos teikėjui nepriklausomai nuo jo įsikūrimo vietos Bendrijoje, nepažeisdamos taisyklių, taikomų pagal 16 straipsnį.

Išduodant tokias licencijas gali būti pareikalauta užtikrinimo, garantuojančio, kad produktai bus importuoti ar eksportuoti per licencijos galiojimo laikotarpį; išskyrus *force majeure* atvejus, užstatas visiškai ar iš dalies negražinamas, jeigu importas ar eksportas per tą laikotarpį nebuvo atliktas arba buvo atliktas tik iš dalies.

- išmokos gamintojams, kurie savanoriškai perleidžia savo teises pagal 9 straipsnio 2 dalį,
- parama avienos ir ožkienos perdirbimo ir prekybos pagerinimui ir racionalizavimui.

3. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 25 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

III SKYRIUS

PRIVATUS SAUGOJIMAS

12 straipsnis

1. Komisija gali nuspręsti suteikti privataus saugojimo pagalbą, jeigu susidaro ypač sunki rinkos padėtis vienoje ar keliuose kainų teritorijose. Kainų teritorija yra:

- a) Didžioji Britanija;
- b) Šiaurės Airija;
- c) kiekviena kita atskirai paimta valstybė narė.

Pagalba suteikiama konkurso tvarka.

Tačiau gali būti nuspręsta suteikti pagalbą laikantis išankstinės nustatymo procedūros, kai būtina neatidėliotinai pasinaudoti privataus saugojimo sistema.

2. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos ir dėl privataus saugojimo pagalbos suteikimo sprendžiama 25 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

2. Produktų, kuriems reikia eksporto licencijos, tų licencijų galiojimo laikas ir kitos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės nustatomos 25 straipsnio 2 dalyje minima tvarka.

14 straipsnis

1 straipsnyje išvardytiems produktams taikomos bendrojo muitų tarifo mokesčių normos.

15 straipsnis

1. Siekiant Bendrijos rinkoje išvengti žalingų poveikių, atsirandančių dėl tam tikrų 1 straipsnyje išvardytų produktų importo, arba juos neutralizuoti, importuojant vieną ar kelis tokius produktus pagal bendrojo muitų tarifu nustatytą muitų mokesčio normą mokamas papildomas importo mokestis, jeigu yra įvykdomos Komisijos 4 dalimi nustatytos sąlygos, nebent yra neįtikėtina, kad toks importas sutrikdytų Bendrijos rinką arba jo poveikis neatitiktų siekiamo tikslo.

2. Importavus mažesne kaina už tą lygį, kurį Bendrija nurodė Pasaulio prekybos organizacijai („orientacinė kaina“), gali būti taikomas papildomas importo mokestis.

Jeigu importo apimtis bet kuriais metais, kuriais atsirado arba gali atsirasti 1 dalyje minimas žalingas poveikis, viršija rinkos prieinamumo galimybėmis paremtą lygį, apibrėžiamą importu, kaip atitinkamo vidaus suvartojimo procentu per trejus ankstesnius metus („orientacinis kiekis“), gali būti uždedamas papildomas importo mokestis.

3. Importo kainos, į kurias reikia atsižvelgti nustatant papildomą importo mokestį pagal 2 dalies pirmą pastraipą, nustatomos remiantis konkrečios siuntos CIF importo kaina.

CIF importo kainos šiuo tikslu yra tikrinamos pagal tipines produkto kainas pasaulinėje rinkoje arba to produkto kainas Bendrijos importo rinkoje.

4. Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles 25 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Tokios taisyklės pirmiausia apibrėžia produktus, kuriems gali būti taikomas papildomas importo mokestis.

16 straipsnis

1. Tarifinės kvotos 1 straipsnyje išvardytiems produktams pagal Sutarties 300 straipsnį sudarytus susitarimus ar bet kurią kitą Tarybos teisės aktą įvedamos ir administruojamos laikantis išsamių taisyklių, priimtų 25 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

2. Kvotos administruojamos taikant vieną iš toliau pateiktų metodų arba jų derinį:

- a) chronologine paraiškų pateikimo tvarka („pirmas atėjai, pirmas gavai“ principas) pagrįstas metodas;
- b) metodas pagal pateiktas paraiškas paskirstant pageidaujamus kiekius proporcingai (taikomas „vienalaikio nagrinėjimo“ metodas);
- c) metodas pagrįstas tuo, kad atsižvelgiama į tradicinius prekybos modelius (taikomas „tradicinių/naujų importuotojų“ metodas).

Galima taikyti kitus tinkamus metodus. Juos naudojant reikia vengti bet kokios susijusių operatorių diskriminacijos.

3. Priimtuose administravimo metoduose tam tikrais atvejais tinkamai atsižvelgiama į Bendrijos rinkos pasiūlos reikalavimus ir poreikį išsaugoti tos rinkos pusiausvyrą.

4. 1 dalyje minimos išsamios taisyklės:

- a) numato metines kvotas, jei būtina, tinkamai išdėstytas tarpais per metus;
- b) nustato taikomą administravimo metodą;

c) tam tikrais atvejais numato produkto rūšiai, kilmei bei šaltiniui ir tam tikrais atvejais tradicinių prekybos modelių palaikei suteikiamas garantijas;

d) numato c punkte minimų garantijų patvirtinimui naudojamo dokumento pripažinimą; ir

e) nustato importo licencijų išdavimo sąlygas ir jų galiojimo terminą.

17 straipsnis

1. Kad reikiamu mastu tinkamai veiktų bendras šio reglamento 1 straipsnyje minimų produktų rinkos organizavimas, Taryba Komisijos pasiūlymu Sutarties 37 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsavimo tvarka ypatingais atvejais gali visiškai arba iš dalies uždrausti naudoti vidines reguliavimo priemones minėtame 1 straipsnyje nustatytų produktų atžvilgiu.

2. Jeigu 1 dalyje minima padėtis yra neatidėliotinai skubi, Bendrijos rinka sutrikdoma arba gali būti sutrikdyta vidaus arba išorinio reguliavimo, Komisija, nukrypdamą nuo 1 dalies, valstybės narės prašymu arba savo pačios iniciatyva priima sprendimą dėl reikiamų priemonių; Taryba ir valstybės narės informuojamos apie tokias priemones, kurios galioja ne ilgiau kaip šešis mėnesius ir yra taikomos nedelsiant. Jeigu Komisija gauna valstybės narės prašymą, ji priima sprendimą per savaitę nuo prašymo gavimo.

3. Apie Komisijos sprendimu patvirtintas priemones bet kuri valstybė narė gali pranešti Tarybai per savaitę nuo tos dienos, kai apie jas buvo informuota. Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali patvirtinti, iš dalies pakeisti arba panaikinti Komisijos sprendimą.

Jeigu Taryba per tris mėnesius nepriima jokio sprendimo, laikoma, kad Komisijos sprendimas yra panaikintas.

18 straipsnis

1. 1 straipsnyje nustatytų produktų tarifų klasifikacijai yra taikomos Kombinuotosios prekių nomenklatūros aiškinimo bendrosios taisyklės ir išsamios jos taikymo taisyklės. Tarifų nomenklatūra, gaunama taikant šį reglamentą, yra įtraukiama į bendrąjį muitų tarifą.

2. Išskyrus atvejus, kai šiame reglamente numatyta kitaip arba kai numatyta kitaip pagal jį priimtose nuostatose, prekiaujant su trečiosiomis šalimis draudžiama:

- a) taikyti bet kurią rinkliavą, turinčią tokį pat poveikį kaip ir muitas mokestis;
- b) taikyti bet kurią kiekybinę apribojimą arba tokį pat poveikį turinčią priemonę.

19 straipsnis

1. Jeigu padidėjus importui ar eksportui vienas ar keli šio reglamento 1 straipsnyje nustatyti produktai paveikia Bendrijos rinką arba jai gresia rimtas sutrikimas, galintis neleisti pasiekti Sutarties 33 straipsnyje numatytų tikslų, prekyboje su trečiosiomis šalimis gali būti taikomos reikiamos priemonės, kol toks sutrikimas ar sutrikimo grėsmė praeis.

Taryba Komisijos pasiūlymu kvalifikuota balsų dauguma priima bendrąsias šios dalies taikymo taisykles ir nustato aplinkybes bei apribojimus, pagal kuriuos valstybės narės gali priimti apsaugos priemones.

2. Jeigu susidaro 1 straipsnyje minima padėtis, Komisija valstybės narės prašymu arba savo pačios iniciatyva priima sprendimą dėl būtinų priemonių. Ji praneša valstybėms narėms apie tokias priemones, kurios taikomos nedelsiant. Jeigu Komisija gauna valstybės narės prašymą, ji priima sprendimą per tris darbo dienas nuo prašymo gavimo.

3. Apie Komisijos sprendimu patvirtintas priemones bet kuri valstybė narė gali pranešti Tarybai per tris darbo dienas nuo tos dienos, kai apie jas buvo informuota. Taryba susirenka nedelsdama. Ji gali kvalifikuota balsų dauguma iš dalies pakeisti arba panaikinti konkrečią priemonę.

4. Šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į Bendrijos išipareigojimus, įskaitant tarptautinius išipareigojimus.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

20 straipsnis

Valstybės narės registruoja avių ir avienos kainas remdamosi taisyklėmis, kurias nustato Komisija 25 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

Tokios informacijos pateikimo ir paskirstymo taisyklės priimamos 25 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

25 straipsnis

21 straipsnis

1. Jeigu Bendrijos rinkoje užregistruojamas žymus kainų kilimas ar kritimas ir tokia padėtis gali tęstis trikdydama rinką ar grėsdama ją sutrikdyti, gali būti priimtos reikiamos priemonės 25 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

1. Komisijai padeda Avių ir ožkų vadybos komitetas, sudarytas iš valstybių narių atstovų, o jam pirmininkauja Komisijos atstovas.

2. Komisija priima išsamias šio straipsnio taikymo taisykles 25 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

2. Jeigu daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nustatytas laikotarpis yra vienas mėnuo.

22 straipsnis

Siekiant atsižvelgti į bet kokius laisvo judėjimo suvaržymus, galinčius atsirasti pritaikius priemones gyvulių ligų plitimui sustabdyti, 25 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka gali būti priimtos išskirtinės priemonės bet kuriai tokių suvaržymų paveiktai rinkai paremti, tačiau tik tokiu mastu ir tokiam laikotarpiui, kokių griežtai reikia tai rinkai paremti.

3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

26 straipsnis

23 straipsnis

Išskyrus atvejus, kai šiame reglamente numatyta kitaip, šio reglamento 1 straipsnyje nustatytų produktų gamybai ir prekybai taikomi Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai.

Priemonės, kurios būtinos ir tinkamai pateisinamos pavojaus atveju siekiant išspręsti praktines ir specifines problemas, priimamos 25 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

Taikant tokias priemones gali būti daromos išlygos tam tikroms šio reglamento dalims, tačiau tik tai tokiu mastu ir tokiu laikotarpiui, kokių griežtai reikia.

24 straipsnis

Valstybės narės ir Komisija pateikia viena kitai informaciją, būtiną šio reglamento įgyvendinimui.

27 straipsnis

Išlaidoms, kurias valstybės narės patyrė vykdydamos išipareigojimus pagal šį reglamentą, taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1258/1999 ir nuostatos, priimtos jį įgyvendinant.

28 straipsnis

Vėliausiai iki 2005 m. gruodžio 31 d. Komisija, atsižvelgdama į avių ir ožkų identifikacijos ir registracijos pagerinimą, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie avininkystės ir ožkininkystės tam tikruose Bendrijos regionuose padarinius aplinkai, taip pat apie priemonių režimo poveikį ir papildomų išmokų sistemos veikimą. Prireikus kartu su ataskaita pateikiami pasiūlymai. Pirmiausia ataskaitoje atsižvelgiama į valstybių narių pateiktas ataskaitas apie Reglamento (EB) Nr. 1259/1999 3 straipsnyje nustatytų priemonių įgyvendinimą.

29 straipsnis

Reglamentai (EEB) Nr. 2644/80, (EEB) Nr. 3901/89, (EEB) Nr. 1323/90, (EEB) Nr. 3493/90, (EEB) Nr. 338/91 ir (EB) Nr. 2467/98 yra panaikinami.

Nuorodos į panaikintus reglamentus laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir turėtų būti skaitomos laikantis III priede pateiktos koreliacijos lentelės.

30 straipsnis

Priemonės, kurių reikia perėjimui nuo 29 straipsnyje minėtuose reglamentuose nustatytų priemonių prie šiuo reglamentu nustatytų priemonių priimamos 25 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

31 straipsnis

1. Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.
2. Jis taikomas nuo 2002 m. sausio 1 d.
3. Reglamentai (EEB) Nr. 2644/80, (EEB) Nr. 3901/89, (EEB) Nr. 1323/90, (EEB) Nr. 3493/90, (EEB) Nr. 338/91 ir (EB) Nr. 2467/98 toliau taikomi 2001 prekybos metams.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2001 m. gruodžio 19 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

A. NEYTS-UYTTEBROECK

I PRIEDAS

INDIVIDUALIOS TEISĖS AVELĖS IR VEDEKLĖS PRIEMOKAI GAUTI

Valstybė narė	Teisės (x 1 000)
Belgija	70
Danija	104
Vokietija	2 432
Graikija	11 023
Ispanija	19 580
Prancūzija	7 842
Airija	4 956
Italija	9 575
Liuksemburgas	4
Nyderlandai	930
Austrija	206
Portugalija ⁽¹⁾	2 690
Suomija	80
Švedija	180
Jungtinė Karalystė	19 492
Iš viso	79 164

(¹) Išskyrus ekstensyvinimo programą, nustatytą 1994 m. balandžio 26 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1017/94 dėl šiuo metu Portugalijoje lauko kultūromis apsėtos žemės pavertimo ekstensyviajai gyvulininkystei skirta žeme (OL L 112, 1994 5 3, p. 2). Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1461/95 (OL L 144, 1995 6 28, p. 4).

II PRIEDAS

11 STRAIPSNYJE NURODYTOS BENDROS SUMOS

(tūkstančiais eurų)

Belgija	64
Danija	79
Vokietija	1 793
Graikija	8 767
Ispanija	18 827
Prancūzija	7 083
Airija	4 875
Italija	6 920
Liuksemburgas	4
Nyderlandai	743
Austrija	185
Portugalija	2 275
Suomija	61
Švedija	162
Jungtinė Karalystė	20 162

III PRIEDAS

Reglamentas (EEB) Nr. 1323/90	Šis reglamentas
1 straipsnis	5 straipsnis
Reglamentas (EEB) Nr. 3493/90	Šis reglamentas
1 straipsnio 1 dalis	–
1 straipsnio 2 dalis	–
1 straipsnio 3 dalis	–
1 straipsnio 4 dalis	3 straipsnio a punktas
1 straipsnio 5 dalis	3 straipsnio b punktas
2 straipsnis	5 straipsnis
3 straipsnis	–
4 straipsnis	–
Reglamentas (EB) Nr. 2467/98	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
3 straipsnis	–
4 straipsnis	20 straipsnis
5 straipsnio 1 dalis	4 straipsnio 1 dalis
5 straipsnio 2, 3 dalys	4 straipsnio 4 dalis
5 straipsnio 4 dalis	–
5 straipsnio 5 dalis	4 straipsnio 2 dalis
5 straipsnio 6 dalis	6 straipsnis
5 straipsnio 7, 8, 9, 10 dalys	–
6 straipsnio 1, 2, 3 dalys	–
6 straipsnio 4 dalies a punktas	–
6 straipsnio 4 dalies b punktas	9 straipsnio 1, 2 dalys
6 straipsnio 4 dalies c punktas	9 straipsnio 2, 3 dalys
6 straipsnio 4 dalies d punktas	9 straipsnio 4 dalis
6 straipsnio 4 dalies e punktas	–
6 straipsnio 4 dalies f punktas	9 straipsnio 5 dalis
6 straipsnio 5 dalis	–
6 straipsnio 6 dalis	–
7 straipsnis	10 straipsnis
8 straipsnis	–
9 straipsnis	–
10 straipsnis	8 straipsnio 2 dalis
11 straipsnis	–
12 straipsnis	12 straipsnis
13 straipsnis	–
14 straipsnis	13 straipsnis
15 straipsnis	14 straipsnis
16 straipsnis	15 straipsnis
17 straipsnis	16 straipsnis
18 straipsnis	17 straipsnis
19 straipsnis	18 straipsnis
20 straipsnis	19 straipsnis
21 straipsnis	22 straipsnis
22 straipsnis	23 straipsnis
23 straipsnis	24 straipsnis
25 straipsnis	25 straipsnis
26 straipsnis	–
27 straipsnis	–
28 straipsnis	–